

SAUL EN DAVID

Personen

- 2 Bijbelvertellers
- Saul
- Vrouwen
- Meisjes
- Samuel
- Speer (heeft ook een rol!)
- David
- 5 Israëlieten
- Jonathan
- Michal
- 3 Soldaten

VERTELLER 1

Toen David Goliat had verslagen,
werd hij de lieveling van heel Israël, en koning Saul zei:

SAUL

Nu moet je voortaan zeker altijd bij me blijven, David.
Om voor me op de harp te spelen en om voor me te vechten.

VERTELLER 2

En zo had David voortaan twee heel verschillende soorten werk:
muziek maken en vechten. En hij deed het allebei even goed.
Hij had zoveel succes met vechten,
dat Saul hem aanstelde als legeraanvoerder.
En iedereen vond dat David dat dubbel en dwars verdiende.

VERTELLER 1

Maar ja, dat liep toch helemaal verkeerd. Want op een keer, toen Saul en David in de stad terugkwamen na een overwinning op de Filistijnen, werden ze begroet door zingende en dansende vrouwen en meisjes met tamboerijnen. Dat was zo de gewoonte na een overwinning. Ze zongen om beurten. Dit zongen de vrouwen:

VROUWEN

(op de wijs van "Lang zal hij leven")

Leve koning Saul,
leve koning Saul,
leve koning Saul in de gloria!
Duizend Filistijnen
versloeg onze koning,
leve koning Saul in de gloria!
in de gloria! in de gloria!

Hoera voor koning Saul! Hiep hiep hoera voor onze koning!

VERTELLER 1

Saul vond het prachtig, maar toen namen de meisjes het over, en die zongen iets heel anders. Luister maar!

MEISJES

Leve onze David,
leve onze David,
leve onze David in de gloria!
Hij versloeg tienduizend,
hij versloeg tienduizend,
leve onze David in de gloria!
in de gloria! in de gloria!

Hoera voor onze David! Hiep hiep hoera voor David!

VERTELLER 1

Oei, wat keek die Saul zwart toen hij dat hoorde.
Hij hield veel van David, maar zó had hij het óók niet bedoeld.
En ineens herinnerde hij zich Samuel's laatste woorden:

SAMUEL

(van ver weg)

God zal het koningschap van je afscheuren, Saul, en het aan een ander geven, omdat je niet gehoorzaam bent geweest.

VERTELLER 1

En Saul dacht plotseling:

SAUL

Stel je voor dat David die andere koning zou zijn...

VERTELLER 1

En Saul werd bang. Hij vertrouwde David niet meer, en hij begon scherp te letten op wat David deed en zei.

VERTELLER 2

Ja, en de volgende dag had die Saul me toch een kwaai bui! Hij ging als een razende tekeer, en zijn knechten lieten gauw David komen om voor hem op de lier te tokkelen. Je weet, als David speelde was het net of je de heuvels van Bethlehem zag en de schapen hoorde grazen en de vogels hoorde zingen. En voor Saul was het dan net alsof hij op de boerderij terug was, waar hij eens gelukkig was geweest. En hij kwam dan altijd weer tot bedaren.

VERTELLER 1

Maar nu ging het anders. Saul ging op zijn troon zitten en luisterde naar David. Maar wel met een gezicht als een donderwolk.

VERTELLER 2

En plotseling pakte hij de speer die naast hem stond en...

SPEER

Zjoef!

VERTELLER 2

... zei de speer...

VERTELLER 1

En David kon nog net op tijd opzijspringen. Hij zat nog net niet vastgeprikt aan de wand. De speer bleef trillend in de wand steken. Saul rukte hem er uit en gooide de speer nog eens...

SPEER

Zjoef!!

VERTELLER 2

... en weer kon David nog net op tijd wegspringen.

DAVID

Majesteit, wat heb ik u misdaan?

SAUL

(woedend)

Ga weg uit mijn ogen, ik wil je niet meer zien!

VERTELLER 1

En David smeerde 'm, blij dat hij tenminste nog leefde.

VERTELLER 2

Ja, dat was niet zo best. En voorlopig liet hij het wel uit zijn hoofd om in Sauls buurt te komen.

VERTELLER 1

Dat mocht hij trouwens ook niet meer. Saul wilde niet meer dat hij nog voor hem op de lier speelde. Vechten, dat mocht hij nog wel, want Saul hoopt stiekem dat de Filistijnen David dan zouden doden.

VERTELLER 2

Maar dat gebeurde natuurlijk niet. Anders had hij toch nooit koning kunnen worden, en daar was hij toch voor bestemd.

ISRAELIET 1

Heb je 't gehoord? David heeft alwéér gewonnen van de Filistijnen.

ISRAELIET 2

Jongens, die zouden we toch veel beter als koning kunnen hebben dan die onmogelijke Saul. Wat is die me tegengevallen. Òf hij zit in een hoekje met een gezicht als onweer, òf hij vliegt iedereen aan die hem in de weg komt.

ISRAELIET 3

Laat Samuel hèm maar kronen in plaats van die sombere driftkop!

VERTELLER 1

Die Israëliet weet natuurlijk niet dat Samuel dat allang gedaan heeft!

VERTELLER 2

Intussen had Saul nog steeds niet David laten trouwen met de prinses, zoals hij had beloofd aan de man die Goliat zou verslaan. En dat had David toch gedaan. Merab heette die dochter. En over het beloofde geld lees je helemáál niets meer. Maar op een dag liet Saul David toch eens bij zich komen.

SAUL

Eh.. zeg David, eh... eh.. je zou toch met mijn dochter trouwen, hè? Nou ja, eh... dat kan wel, maar dan moet je het eerst verdienen. Je moet een hele grote overwinning behalen op de Filistijnen, dan weet ik dat je het waard bent.

VERTELLER 1

Alsof David dat niet allang verdiend had!

SAUL

(in zichzelf)

Misschien nemen de Filistijnen hem dan wel te grazen.
Eéns zal hij toch wel sneuvelen.

VERTELLER 2

Maar toen het zover was dat de bruiloft gevierd zou worden,
was er niets te vieren, want Saul had haar aan een ander
gegeven. En dat was dat.

ISRAELIET 4

Heb je het gehoord? David zou toch trouwen met Merab?
Nou, mooi niet, Saul heeft ze aan Adriël uitgehuwelijkt.
Mooie boel, vind je niet?

ISRAELIET 5

Ja, maar ik heb ook gehoord dat Michal nu gevraagd heeft of ze
met David mag trouwen.

ISRAELIET 4

Wie is Michal?

ISRAELIET 5

Sauls andere dochter, dat weet je toch wel. Ze zeggen dat ze
hardstikke verliefd is geworden op David, en dat ze haar vader
verteld heeft dat zij hem wel wil hebben.

ISRAELIET 3

Zozo! Maar zou David wel willen?

ISRAELIET 5

Ja hoor, vast wel. Hij heeft altijd al een oogje op haar gehad. En hij
zal vast wel Sauls schoonzoon willen worden. Dat is een hele eer.

ISRAELIET 4

Dus toch een bruiloft!

ISRAELIET 5

Ja, maar hij moet eerst nog eens een hoop
Filistijnen verslaan, heeft Saul gezegd.

VERTELLER 1

En Saul maar hopen dat hij zou sneuvelen!

VERTELLER 2

Maar dat viel vies tegen, want David kwam in triomf terug.
En wéér zongen de meisjes: In de gloria! voor prins David,
want na de bruiloft zou hij een prins zijn.

MEISJES

Lang leve prins David,
lang leve prins David,
lang leve prins David in de gloria,
in de gloria,
in de gloria!

VERTELLER 1

Goed dat Saul het niet hoorde. Die zat in het paleis met een boze kop. En er was geen David om voor hem op de harp te spelen. En met dezelfde boze kop zat hij een tijdje later aan het bruiloftsmaal. Nee, het was geen vrolijke bruiloft.

VERTELLER 2

Gelukkig was prins Jonathan heel anders. Je weet wel, die zoon van Saul die toen met zijn knecht de rotskloof inging en naar boven klom en de Filistijnen versloeg. Dat was een fijne vent. En hij was ontzettend op David gesteld. Hij had zelfs een soort bloedbroederschap met hem gesloten.

VERTELLER 1

Wat is dat?

VERTELLER 2

Luister maar.

JONATHAN

David, zullen we vrienden worden?

DAVID

Graag.

JONATHAN

Goed. Dan ruilen we onze kleren en wapens. En dan brengen we offers zodat God weet dat we het menen. En dan beloven we elkaar, dat we net zoveel van elkaar zullen houden als van onszelf. Wil je dat wel?

VERTELLER 2

Ja, natuurlijk wilde David dat wel. Hij vond Jonathan de edelste en aardigste prins die er op aarde moest rondlopen. En wat een eer was het voor David, die eenvoudige herdersjongen!

DAVID

Ja, maar jouw kleren zijn veel mooier dan de mijne.

JONATHAN

Wat van de één is, is van de ander. We horen nu bij elkaar.

VERTELLER 1

En zo hadden ze een vriendschapsverbond gesloten.

VERTELLER 2

En die goede Jonathan ging naar zijn vader om een goed woordje te doen voor David.

VERTELLER 2

Hij praatte zo aardig over David, dat Saul spijt kreeg en zei:

SAUL

Hm, nou, misschien heb ik me vergist.
Laat hem dan maar weer bij me aan het hof komen.
Ik mis zijn muziek ook wel erg, dat moet ik bekennen.

VERTELLER 1

Die goeie Jonathan. Dat liep dus goed af.

VERTELLER 2

Dat dacht je maar!

ISRAELIET 1

Jongens, er moet weer gevochten worden.
De Filistijnen komen er aan.

ISRAELIET 2

Als David maar meegaat durf ik het wel.

ISRAELIET 3

Was hij maar onze koning!

ISRAELIET 4

Ik heb het hem wel eens gezegd.

ISRAELIET 2

En, wat zei hij?

ISRAELIET 4

Hij keek me aan en zei uit de hoogte:

DAVID

Ik dien de door God gekroonde koning.

VERTELLER 1

Een mooi antwoord, want dat was hijzelf ook.
Maar niemand die dat wist.

VERTELLER 2

Dus er moest gevochten worden, en er werd gevochten, en David joeg alle Filistijnen op de vlucht.

VERTELLER 1

Echt een soort superman.
En de meisjes zongen natuurlijk weer dat prins David de beste was.

VERTELLER 2

Precies, en de vrouwen zongen mee. En ik denk dat Saul het gehoord heeft, want de volgende dag had hij weer een kop als een donderwolk. En de knechten waren zo dom om David te laten roepen om voor Saul te spelen. Je snapt wel, dat ging natuurlijk goed mis. Op een gegeven moment kwam Sauls speer weer langs hem suizen.

SPEER

Zjoef!

VERTELLER 2

En David kon nog net ontkomen.
hij vluchtte naar zijn huis waar hij met Michal woonde.

DAVID

Michal, Michal, je vader wilde me doden! Hij gooide zijn speer naar me toe. Ik zag aan zijn ogen dat hij me echt wilde doden!

MICHAL

Je moet vluchten, David, meteen! Ik ken hem.
Als je vannacht niet vlucht ben je morgenochtend dood.

DAVID

Het kan al niet meer. Ik zag al soldaten in de straat.
Ik kan niet eens meer weg.

MICHAL

Dat had je gedacht! Aan de achterkant, door het raam, ik zal je naar beneden laten. Even kijken of de kust veilig is.

VERTELLER 1

En, was dat zo?

VERTELLER 2

Ja hoor, aan de achterkant was er nog geen soldaat te zien.

MICHAL

Vooruit, laat je zakken. Je kunt het beste naar Samuel zien te komen, die zal je wel beschermen.

DAVID

O Michal, wanneer zien we elkaar weer!

VERTELLER 2

Ze namen afscheid en David verdween in het donker,
want het was intussen al nacht.

VERTELLER 1

Goed zo!

MICHAL

En nu zorgen dat ze voorlopig niet achter hem aan gaan!

VERTELLER 2

En ze ging aan de slag.
En 's morgens vroeg werd er op de deur gebonsd.

SOLDAAT 1

Doe open, in naam van de koning.

MICHAL

Even wachten, ik moet me nog even aankleden.

VERTELLER 2

Ze deed daar natuurlijk lekker lang over, zodat ze pas na
een tijdje de deur open hoefde te doen. Knappe meid!

MICHAL

Wat is er in vredesnaam aan de hand?

SOLDAAT 2

We moeten je man hebben, Michal.
De koning beveelt het. Waar is hij?

MICHAL

Ja, dat is jammer, maar vertel vader maar dat hij niet
kan komen. Hij is doodziek, hij ligt in bed.

SOLDAAT 3

Moeten we dat geloven?

MICHAL

Nou, kom maar kijken.

VERTELLER 2

Ze bracht hen naar de slaapkamer, en ja hoor,
daar lag iemand heel stil onder de dekens,
alleen een warrige haardos kwam er bovenuit.

SOLDAAT 1

Tja, dat moeten we dan maar aan de koning gaan zeggen.
Ik weet niet wat hij nu wil.

VERTELLER 2

En de soldaten vertrokken.

VERTELLER 1

Was David dan weer teruggekomen?
Dat zou niet erg verstandig zijn!

VERTELLER 2

Welnee, Michal had een beeld in het bed gelegd,
en die warrige haardos was gewoon een hoop geitenhaar.

VERTELLER 1

Die Michal is me er eentje. En wat zei Saul?

SAUL

Wat, houdt hij zich ziek? Breng hem maar hier, met bed en al!

VERTELLER 2

Je snapt het wel. Zodra de soldaten het bed oppakten
merkten ze dat er iets niet klopte. Ze trokken de dekens
weg en vonden het beeld en de pruik van geitenhaar.

VERTELLER 1

En, wat zei Saul toen hij het hoorde?

VERTELLER 2

Iets wat ik beter niet kan herhalen. Razend was hij. Maar ja, Michal
was zijn eigen dochter en ze had bovendien een mooi smoesje.

MICHAL

Vader, echt waar, hij dreigde me te doden als ik
hem niet hielp ontvluchten. Echt waar!

VERTELLER 2

En Saul geloofde haar nog ook!

VERTELLER 1

En intussen was David mooi in veiligheid.

VERTELLER 2

Precies.